

הבחירות לנשיאות ארה"ב: מה על סדר היום?

ב-16 באוקטובר 2012 קיים מכון מיתווים, בשיתוף שגרירות ארה"ב וקרן פרידריך אברט, [דין שולחן עגול](#) עם חברות הקונגרס האמריקאיות לשעבר [פט שרודר](#) (דמוקרטית מקולורדו) ו**קוני מורלה** (רפובליקנית ממרילנד). הדיון התמקד במערכת הבחירות לנשיאות בארה"ב ובהערכות לגבי המדיניות האמריקאית הצפויה ביחס לישראל ולמזה"ת לאחר הבחירות. להלן נקודות מרכזיות שהעלו הדוברים במהלך הדיון:

- בית הנבחרים האמריקאי מוגבל בתפקודו בגלל דו-קוטביות מוגזמת של המערכת הפוליטית. נציגי המפלגות איבדו את היכולת לעבוד יחד, לא מעט בגלל הכוח שצברה תנועת מסיבת התה הקיצונית בתוך המפלגה הרפובליקנית.
- יש הרבה כעס במפלגה הדמוקרטית על ההתערבות של נתניהו במערכת הבחירות האמריקאית. למזלו של נתניהו, נטען על ידי הדוברים, אובמה הוא פרגמטיסט ואינו מהסוג שנוקם ונטר. לכן הן לא צופות "נקמה" של אובמה בנתניהו לאחר הבחירות. כל מי שייבחר לנשיאות ימשיך את הברית עם ישראל.
- קשה לדוברים להאמין שלאחר הבחירות תבצע ארה"ב שינוי כה מהותי בעמדתה עד כדי תמיכה בבקשה הפלסטינית להכרה באו"ם. עם זאת, ממשל אובמה מפזר רמזים שאחרי הבחירות דברים יראו אחרת, ולא רק בסוגיה הפלסטינית. גם בנושאים אחרים מועבר מסר של "חכו לאחר הבחירות ואז יהיה בסדר".
- הציבור האמריקאי מאוד לא מעוניין שישראל תפציץ באיראן. מתייחסים לציור הפצצה שהציג נתניהו במהלך נאומו באו"ם כאל עוד אחד מסדרת הגימיקים שנוקט ראש הממשלה. יש נטייה גוברת בקרב הציבור בארה"ב לגחך על המהלכים האלה של נתניהו.
- יש דאגה בארה"ב מהמצב בתורכיה, בכל הנוגע לזכויות אדם וחירויות הפרט. גם נאט"ו וגם האיחוד האירופי זלזלו בתורכיה לאורך השנים, עד כי היום כבר פחות ברור לתורכים למה כדאי להישאר נאמנים למערב. ארה"ב הייתה החברה האמתית היחידה של תורכיה. היא גם טיפחה את ארדואן כשהיה ראש עיריית איסטנבול, כי ראתה בו מודל מעניין של אסלאם ודמוקרטיה. מסתבר שהוא פחות מתון משציפו.
- יש חוסר אמון הדדי בין ארה"ב לעולם הערבי, למרות נאום אובמה בקהיר בראשית הקדנציה ולאור מדיניות ארה"ב כלפי מובארכ. בארה"ב יש פחות ופחות מוכנות לשמש כ"לחצן המצוקה" של העולם בכלל, ושל מדינות ערב בפרט. מדינות ערב רוצות להצניע את הקשר שלהן לארה"ב, אך כשהן בצרה הן מצפות מארה"ב להגיע מיד לעזרתן. יחד עם זאת, ניכר שארה"ב לא עושה מספיק בסוריה, ויש צורך לפעול יותר כדי להגן על האזרחים שם.
- אחת הדרכים של ארה"ב לשפר את תדמיתה בעולם הערבי היא דרך הגברת שיתופי פעולה בתחום החינוך ותכניות חילופין. לחשוף יותר ויותר צעירים מהעולם הערבי לארה"ב. חשוב גם לעודד הבנה מעמיקה יותר של ענייני העולם והמזה"ת בארה"ב. אנשי תנועת מסיבת התה מתרברבים על כך שאין להם דרכון, כי בארה"ב יש הכול ולא צריך לצאת ממנה. זאת גישה מזיקה, שיש לפעול לשנותה.
- העולם נמצא בתקופת מעבר, וכך גם מעמדה של ארה"ב בעולם. בתקופות מעבר יש הזדמנות לגורמים חיצוניים להשפיע, ובכלל זה למכוני מדיניות כמו שלנו. אם יש לנו חזון לגבי מה ארה"ב – ממשלתה או אזרחיה – יכולים וצריכים לעשות בארבע השנים הבאות ביחס למזה"ת, מומלץ להפיץ ולפרסם זאת עכשיו. לא רק לכלי התקשורת המרכזיים, אלא גם לעיתונים מקומיים ברחבי ארה"ב ולקבוצות מקומיות שעוסקות ביחסי חוץ (ולא רק בנושאי ישראל). יש קרקע פורייה ועניין רב לשמוע המלצות קונקרטיות.